

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3C/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213210327
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Kamenská
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6213210327.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudkyňou JUDr. Martou Kamenskou v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47150513, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36862711, proti žalovanej M. H., Z.. XX. XX. XXXX, K. B. D.. F. XXX/X, XXX XX V.L. A., t. č. bytom Ž. X, XXX XX V. A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu spotrebiteľa OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42326923, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, o zaplatenie sumy 362,13 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a .**

Žalovanej sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania vo výške 78,77 Eur na účet Mgr. Petra Masaroviča, advokáta, vedený v Č., T.. Q.. X. A., Č.. Ú.: XXXXXXXXXX/XXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 248,95 Eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 28. 11. 2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, všetko z titulu zmluvnej pokuty. V žalobe žalobca uviedol, že Zmluvou o postúpení pohľadávok z 24. 06. 2013 mu Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10 ako postupca postúpil ako postupníkovi pohľadávku voči žalovanej pod č. XXXXXXXXXX. Tvrdil, že žalovaná s jeho právnym predchodcom uzavrela Zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Na základe zmluvy právny predchodca poskytoval žalovanej služby elektronickej komunikácie, najmä jej umožnil uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla, udržiaval telekomunikačnú sieť nepretržite v prevádzkovom stave, poskytoval žalovanej servisné služby a ďalšie služby v zmysle zmluvy a všeobecných podmienok. Žalovaná sa v zmluve zaviazala riadne odoberať služby, platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu služieb. Pre prípad nedodržania zmluvných povinností žalovanou, bolo povinnosťou žalovanej zaplatiť zmluvnú pokutu, ako paušalizovanú náhradu škody, ktorej výška bola dohodnutá v Zmluve/Dodatku o pripojení, pričom jej uloženie bolo podmienené porušením záväzku žalovanej zotvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s jeho právnym predchodcom. Žalovaná si však svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby neplnila, v dôsledku čoho bola jej SIM karta vypojená z prevádzky a došlo k prerušeniu poskytovania služieb. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19. 03. 2013 č. k. 9Co/31/2012-157, na ktorý žiadal

prihliadnuť a ktorý sa nestotožňuje s právnym názorom Krajského súdu v Prešove z 16. 04. 2012 sp. zn. 16Co/33/2012. Ďalej uviedol, že žalovanej vystavil faktúru č. XXXXXXXXXXXX splatnú 27. 11. 2010 vo výške 248,95 Eur. Žalovaná si však nesplnila svoju povinnosť a cenu riadne poskytnutých služieb nezaplatila ani ich pomernú časť, čím porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a všeobecných podmienok. Nezaplatením faktúr v lehote splatnosti riadne a včas sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, preto mu vznikol nárok aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania.

Podanú žalobu súd doručil žalovanej dňa 13. 06. 2014, ktorú uznesením z 05. 06. 2014 č. k. 3C/82/2014-36 vyzval, aby sa k veci písomne do 15 dní vyjadrila a zároveň aby predložila alebo označila dôkazy a skutočnosti na preukázanie svojich tvrdení a to najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Žalovaná sa k veci nevyjadrila, na výzvu súdu vôbec nereagovala.

Do konania vstúpil vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorý vo vyjadrení k podanej žalobe žalobcu z 16. 09. 2015 uviedol, že vstupuje do konania z dôvodu, že žalobca si uplatňuje voči žalovanej neprijateľnú zmluvnú podmienku vo forme zmluvnej pokuty vo výške 248,95 Eur. Žiadal žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania, ktoré mu pri bránení práv žalovanej v konaní vznikli. Poukázal na to, že predmetom sporu medzi účastníkmi je plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvná pokuta je totiž dojednaná pevnou sumou bez ohľadu na rozsah a dobu porušenia povinnosti a prihliadnutím na dobu viazanosti. Takto určená zmluvná pokuta spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a tak ako je uvedená v zmluve, je neurčitým právnym úkonom vzhľadom na spôsob jej určenia a preto je neplatná v zmysle § 37 Obč. zákonníka. Dojednanie o zmluvnej pokute nie je možné označiť za individuálne dojednané s poukazom na čl. 3 ods. 1, 2 Smernice Rady 93/13/EHS. Ďalej uviedol, že rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 17. 10. 2013 č. k. 10C/358/2012-43 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 24. 02. 2014 sp. zn. 16Co/8/2014 ako aj rozsudkom Okresného súdu v Trnave z 08. 10. 2012 č. k. 37C/4/2012-64 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 27. 11. 2013 sp. zn. 10Co/206/2012, bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku a množstvo iných súdov rozhodlo o zamietnutí žalôb operátora z rovnakej zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti. Poukázal na to, že ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch za neplatnú, z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky, alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, a preto rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zákonníka zakazuje dodávateľovi používať neprijateľnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená za neprijateľnú. Obsah takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky nemôže súd moderovať. K účelnosti trov právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli pri bránení práv žalovanej poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. 10. 2013 sp. zn. 16Co/182/2013 ako aj Krajského súdu v Trnave z 26. 05. 2015 sp. zn. 26Co/204/2015.

Vzhľadom na to, že hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 Eur, podľa ustanovenia § 200ea ods. 1 O. s. p. predmetná právna vec je drobným sporom. Preto súd podľa ustanovenia § 115a ods. 2 O. s. p. nenariadil vo veci pojednávanie a podľa ustanovenia § 156 ods. 3 O. s. p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu. Účastníci, vedľajší účastník ani ich zástupcovia sa na verejné vyhlásenie rozsudku neustanovili, preto súd podľa ustanovenia § 156 ods. 1 O. s. p. vyhlásil vo veci rozsudok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa faktúrou č. XXXXXXXXXXX z 08. 11. 2010 splatnou 27. 11. 2010 vo výške 248,95 Eur, Zmluvou o pripojení Fix z 21. októbra 2009, Dodatkom k Zmluve o pripojení Fix z 21. októbra 2009, preberacími protokolmi č. XXXVAXXXXX/XX z 21. 10. 2009 a č. XXXVAXXXXX z 21. 10. 2009, tlačivom na fotodokumentáciu identifikačných dokladov žalovanej, oznámením o vstupe do konania vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum 2 z 14. 04. 2014, vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane žalovanej z 16. 09. 2015.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu T-Mobile Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A a žalovaná dňa 21. októbra 2009 uzavreli Zmluvou o pripojení Fix, ktorej predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. V zmysle zmluvy právny

predchodca žalobcu poskytol žalovanej SIM kartu, ktorá umožňovala žalovanej využívať poskytované elektronické komunikačné služby, ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. Zároveň dňa 21. októbra 2009 právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli Dodatok k Zmluve o pripojení Fix, ktorým právny predchodca žalobcu odpredal žalovanej mobilný telefón značky Nokia 2330 za kúpnu cenu 1 Eur. Žalovaná sa v bode 1. písm. c/ dodatku zaviazala riadne a včas platiť cenu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou, všeobecnými podmienkami, cenníkom a dodatkom. V bode 2. dodatku sa žalovaná zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu po dobu 24 mesiacov. V prípade porušenia zmluvných povinností sa žalovaná v bode 3. dodatku zaviazala uhradiť právnemu predchodcovi žalobcu zmluvnú pokutu vo výške 248,95 Eur. Právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanej faktúrou č. XXXXXXXXXX z 08. 11. 2010 splatnou 27. 11. 2010 zmluvnú pokutu vo výške 248,95 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 24. 06. 2013 postupca Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10 postúpil žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku voči žalovanej.

Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k/, ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplata zmluvnej pokuty vo výške zo sumy 248,95 Eur s príslušenstvom. V tejto súvislosti mal súd preukázané, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Bardejove z 06. 12. 2011 č. k. 4C/162/2011-28 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 15. 03. 2012 sp. zn. 16Co/32/2012 (ako aj rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 17. 10. 2013 č. k. 10C/1358/2012-243 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 24. 2. 2012 sp. zn. 16Co/38/2014) bola zmluvná podmienka, o ktorú žalobca opiera svoj nárok aj v tomto konaní, vyhlásená za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti. Citované ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zákonníka, má charakter zákazovej právnej normy. Dodávateľom sa ňou zakazuje používať neprijateľné zmluvné podmienky, ak o neprijateľnosti takej istej alebo obdobnej podmienky už raz rozhodol súd v inom konaní so spotrebiteľom. Týmto legislatívnym opatrením je suplovaný inštitút hromadnej žaloby (actio popularis), ktorý náš právny

poriadok nepozná. Ustanovenie § 53a Obč. zákonníka do právneho poriadku zavádza, i keď nepriamo, precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, ktorých dodávateľ použil tú istú alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z tohto ustanovenia možno vyvodiť precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach. To znamená, že ak sa súd zaoberá žalobou spotrebiteľa týkajúcej sa zmluvnej podmienky, ktorá už bola riešená iným súdom v prospech spotrebiteľa, potom musí každý súd vychádzať z takého rozhodnutia. Podmienkou aplikácie citovaného ustanovenia je to, že ide o zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, založený štandardnou zmluvou, pri ktorej dodávateľ opakovane používa na dojednanie zmluvy so spotrebiteľmi rovnaké štandardizované obchodné podmienky a keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah spotrebiteľskej zmluvy. Takáto zmluvná podmienka je neplatná v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Obč. zákonníka, pričom sa jedná o absolútnu neplatnosť. Jej ďalším používaním dodávateľ, v tomto prípade žalobca, vytvára protiprávny stav zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Zákaz používania, vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu, sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, preto sa nemôže jednať len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Preto potom súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., na základe zásady úspechu. Žalovaná mala vo veci plný úspech, v spojení s konaním si náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu ku dňu vyhlásenia rozsudku jej žiadne trovy konania nevyplyvali, preto potom súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Vedľajší účastník na strane žalovanej mal tiež vo veci plný úspech vzhľadom na to, že v občianskom súdnom konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí (žalovaná). V spojení s konaním si uplatnil náhradu trov konania, ktoré mu vznikli s právnym zastúpením advokátom (č.l. 55p.v. a 87) vo výške 89,91 a to za 3 úkony právnej služby po 21,58 Eur (prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom z 24. 04. 2014, podanie vyjadrenia na súd k žalobe z 16. 09. 2015, vyjadrenie k odvolaniu žalobcu z 24. 03. 2015) ako aj režijný paušál 3x8,39 Eur. Súd vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia nepriznal v uplatnenej výške, tieto mu krátil o sumu 11,14 Eur (10,79 Eur + 0,35 Eur) z nasledovných dôvodov: Tarifnou hodnotou pre výpočet tarifnej odmeny je hodnota pohľadávky uplatnenú v žalobe vo výške 248,95 Eur, z ktorej hodnota jedného úkonu právnej služby činí 21,58 Eur. Potom za 2 úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom z 22. 04. 2014 a podanie vyjadrenia na súd k žalobe z 16. 09. 2015) po 21,58 Eur, činí odmena 43,16 Eur. Okrem toho za jeden úkon právnej služby (za vyjadrenie k odvolaniu žalobcu z 24. 03. 2015) patrí vedľajšiemu účastníkovi 1/2 tarifnej odmeny vo výške 10,79 Eur a to podľa ustanovenia § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pretože sa jedná o vyjadrenie k odvolaniu proti uzneseniu o pripustení vedľajšieho účastníka do konania a nie proti rozhodnutiu vo veci samej. Súd preto priznal vedľajšiemu účastníkovi odmenu za 2 úkony právnej služby v plnej hodnote a za 1 úkon v hodnote 1/2, spolu vo výške 53,95 Eur (2x21,58 Eur + 1x10,79 Eur). Vedľajší účastník si uplatnil režijný paušál za 3 úkony právnej služby po 8,39 Eur t. j. vo výške, ako prináleží na rok 2015. Právny zástupca vedľajšieho účastníka však prevzal právne zastupovanie vedľajšieho účastníka dňa 22. 04. 2014, preto za úkon právnej služby a to prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom mu prináleží režijný paušál na rok 2014 vo výške 8,04 Eur, preto správne režijný paušál činí sumu vo výške 24,82 Eur (2x8,39 Eur + 1x8,04 Eur). Súd preto považoval trovy konania vedľajšieho účastníka vo výške 78,77 Eur, za trovy potrebné na účelné bránenie práv žalovanej a v súlade s ustanoveniami § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, ods. 2 písm. b/, § 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Preto potom súd uložil žalobcovi povinnosť tieto trovy vedľajšiemu účastníkovi nahradiť v zmysle ustanovenia § 149 ods. 1 O. s. p. na účet jeho advokáta. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní. Toto jeho právo vyplýva z článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany práv žalovanej ako spotrebiteľa a to riadne, podaním z 14. 04. 2014 a dňa 21. 09. 2015 doručil súdu písomné vyjadrenie k žalobe, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku neprijateľnosti zmluvnej podmienky, upravenej v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka s poukazom na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka). Preto súd trovy konania vedľajšieho účastníka, spojení s právnym zastúpením advokátom, považoval za účelne vynaložené a námietku žalobcu o ich neúčelnosti, nepovažoval za dôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 4 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.